

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Boldogháza.

Pécs, 1897. július 6.

(*) Lélekemelő, hazafias ünnepség folyt le vasárnap Csúza baranyamegyei községben, midőn a község derék magyar lakossága felavatta azt az emléksobrot, melyre a költséget tisztán önerejéből gyűjtötte össze, mely emléksobor hivatva van tudtul adni a későbbi kor gyermekeinek, hogy a hazafiság szent tüze, a függetlenség érzete élhet, sőt sokkal jobban élhet a föld szerény népénél, mint az egymásra agyarkodó, művelt városi polgárságnál.

Vendégül fogadta a község lelkes lakossága erre az alkalomra lejtött orsz. képviselőket, Kossuth Ferencet, Hentaller Lajost, Brázay Kálmánt, Tóth Jánost, Meszlényi Lajost és Pichler Győzöt, a közeli és távolabbi vidék előkelőségeit, a sajtó képviselőit s a Duna-Dráva szöglet községeiből oda sereglett földművelő nép ezreit, akik eljöttek lelkesedést meríteni e derék község páratlan hazafiságából, a képviselők hazafias szónoklataiból, melyeknek meglesz mindenestre az a jótékony hatása, hogy megerősíti a függetlenségi eszméknek eme derék bajnokait, a föld egyszerű gyermekeit, s nincs, sőt nem is lehet az a hatalom, amely eltántorítsa ezeket a haza igaz, önzetlen, meleg szeretétől.

Az ünnepség lefolyásáról lapunk más helyén számolunk be, itt csak arról a

megfigyelésünkről adunk számot, amely tulajdonképpen nem tartozik az ünnepség programjába, de a jó falusi nép közt való jártunkban-keltünkben meggyőződünk róla, hogy mily romlatlan, rendszerető, szorgalmas ez a csuzai nép, amely kétség-telenül megérdemli, hogy okulásul bővebben foglalkozzunk velük azok számára, akik örökös jajveszéléssel vannak eltelve az idők mostani járása fölött. A derék csuzaiak boldogok, mert megelégedettek; békések, mert szorgalmasak és végül jó-móduak, mert dolgoznak. A kitartó munkásság eszközölte náluk, hogy ma községük igazi minta-község és bátran elnevezhetjük Boldogházának.

Utcái tiszták, lombos fákkal szegélyezettek, a házak előtt téglá szegélyű gyalogjárók s e mellett árkok vannak, a házak kivétel nélkül téglából építve, magasak, cserép fedelűek s bennük a csin, az izlés, a nagy rend, a ragyogó tisztaság azt a benyomást keltik, különösen bennünk városiakban, hogy boldog volna az a város, melynek lakossága ilyen kifogástalan, barátságos s mi fő: egészséges lakásban pihenné ki napi fáradozásait.

Legmeglepőbb volt a városi vendégekre nézve az a falun ritkán látható modern berendezés, amely a lakosság praktikus észjárásáról tesz tanubizonyságot. A szerény földműves hajlékába betérve, aki két keze munkájával termékenyíti meg a föld

rögét, olyan konyhákat láttunk, hogy például Pécsétt keresni kell a párját. Majolika takaréktűzhelyek, a réz-edények tündökölnek a tisztaságtól s a konyhájuk ennek következtében olyan, akár egy szalon. Hasonló a lakásberendezésük. Faragott butorokat nemcsak a bíró házában, de legalább tiz helyen láttunk, a hová betértünk. Nem hiányzott pedig sehonnét Kossuth Lajosnak, Petőfi Sándornak, e két rokonszellemnek arcképe.

Mig eltűnődünk ezek fölött a dicséretes állapotok fölött, melyek jóleső örömmel töltötték el sziveinket, hogy ime, mégis van hát boldog község Magyarországon, megnéztük gazdaságukat. Szép svájci fajta tehének minden gazdánál és olyan lovak, akár az állami ménesekben. Mint hallottuk, tavaly igen sok példányt adtak el Szerbiába a község lakosai, darabonként 800 forintért. E mellett szőleik teljesen rekonstruálva, földjeiken kereszttekben áll az Isten áldása s jól megfigyeltük, a csuzaiak buzakalásai sokkal nagyobbak, nehezebbek, tömöttebbek, a szemek acélosabbak, mint bármelyik baranyamegyei nagy uradalomé.

A nép napfelkeltétől napnyugtáig szorgoskodik s emberfeletti, kitartó munkálkodásával odajutott, hogy betáblázott ház nincsen ez idő szerint Csúzában, sőt nekik van saját bankjuk, a honnét leginkább a szomszédos községek lakosai kapnak kölcsönöket, mert a csuzai polgár takarékos,

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Fehér éjszakák.

... És hiába temeted el lázas arcodat rideg ágyad párnái közé, — egyszerre csak ismét önkéntelenül felriadasz és ezüstös világosságban kísértetiesen dereng körülötteszobád magányossága. Pedig az ablak függönyeit lebecsátottad, kétségbeesett félelemben betömtél minden kis résecskét, — a teli holdvilág mégis be tudja tölteni fényével a szobádat és a magavilágító sugarak delejes áradatában ijedten rezzen össze álmod kereső szemed, — ijedten dobban fel nyughatatlan szived . . .

Oh, ti fehér éjszakák! Mind az a köny, amit szegény szemünk valaha ejtett, mind az a fájdalom, amitől szegény szívünk valaha összevonságlott, ilyenkor fehér éjjelente ujólag életre kél, felidézve a mult emlékeit, amiket régen eltemetett vagy az idő, vagy a megbánás, vagy a könnyelműség jeltelen sirjába a feledésnek. És nem egyes eseményeket látsz életedből, nem, — de egész elmúlt életed, mint befejezett műredek, összes mozzanataival, minden egymásután nélkül egyszerre áll megrettent szemeid előtt világtalan világosságában a fehér éjszakának. Ott látod készen épületét a te életednek, a mint magad megépítetted és erőszakosan behunyt szemekkel sirsz:

„Oh, csak tudnék aludni már!”

Minden, ami ezen a világon öröm, boldogság, gyönyörűség vagy kél, az tulajdonképpen felejtés és pedig magunknak az el felejtése. Örülj bár a napsugárnak, a kenyérnek, vagy az asszonynak, tulajdonképpen csak annak örülsz, hogy nem gondolsz magadra. Az álom félreismert adományja az égnek: az álom a legnagyobb gyönyörűség, mert órákra elfeledteti veled önmagadat, amit a szerelem csak egy-két pillanatra tud.

De most hiába kéred az álmod, mert fáradt pilládat megdelejezte a fehér éjszaka bűvös varázsa: nem hagy egyedül, együtt kell lenned a multtal! Ott áll előtted, farkasszemmel néz veled, a megfejtett szifunk rémtelkintetével megigézi pillantásodat és te nem tudod róla levenni megbűvölt szemedet. Nézd ed, nézed, nézed . . .

Mindent, egyszerre, egészen!

És lelked legfeneketlenebb mélységéből kétségbeesetten fölzokog a jajszó: Bárcsak még egyszer elülről kezdhethém!

Hanem az a kis zsebóra, a mely ott ketyeg ágyad mellett Nietzsche szürke kötetén, lázasan siető szivverésével jelzi az idő futását: már késő! És a fehér éjszaka rideg világosságában reád mersed a mult, mintegy örök jelenné váltan.

Mi a te multad? — Az asszony.

Több feje van ennek a szörnyetegnek, a mely buja ajkaival legszebb ifjuságod vért szívta ki. Nyugodtan, kegyetlenül, halálosan! Mindig epekedtél utána és csudának

hitte háladatos szived, ha tekintetét feléd fordította. Jámbor alázatos-ágodnak úgy rémlett, hogy ő hozza a fenséges áldozatot és lelkedet a megbánás és a hála mindenha szüzi tisztaságban őrizte meg.

Az az egyszerű madonna-arc, a kettéválasztott szőke hajjal és azzal a bánatosan kék nagy szemmel volt az első, a mit a szörnyeteg feléd fordított. Hedvig! Orgonahangot hallottam és a mesei virágok illata csókolt homlokod, ragyogó vidékek napsugarában ujjongtam és lelkemet a békeség csókolta, amikor karöltve mentünk együtt egy rövidke utján életnek. És a mikor alázatosan földre borultam előtте, hogy a hívó jámborságával kezét megcsókoljam, komoly nyugalommal mondá:

— Ember, te engem el fogsz hagyni, mert ha igazán megismeresz, nem szerethetsz többé.

Véssék pediglen a férfiak emlékeztükbe azokat a szavakat, amiket akkor hallanak kedvesüktől, ha előtте megalázkodtak. Ilyenkor az asszony őszinte és igaz, — szívet annyira meghatja a hívó férfi megalázkodása, hogy kipattan belőle az önvallomás. Akinek az asszony ilyenkor azt mondja: Ha igazán megismeresz, nem szerethetsz többé, — az fusson el, meneküljön ember nem járta földekig és ne tekintsen vissza. Mert az ilyen asszony egy nagy titkot visel a lelkén, a mit el nem mondott, — idegen világban él és hazug.

Oh, ebben a rettentő fehér éjszakában

jómódu s gyűlöli az adósságot. Csuzán nem láttunk pálinkamérést sehol.

Ezek a példaszerű állapotok, melyek Boldogházává avatták ezt a kis községet, első sorban a község érdemes birájának, Csányi Sándornak az érdemei, akit a község lakossága imádászerű rajongással környez. Véleménye szent, akarata parancs, melynek mindenki vonakodás nélkül engedelmeskedik. Megtestesült tipikus alakja ő a magyar falusi biráknak: észjárása magyaros, hazafias, értelmi színvonala magas s jó szive, emberszeretete páratlan. Ugyszólván ő nevelte a község lakóit tekintélyének, tudásának varázsával, hogy ma az, ami.

Mellette nem kevésbé hozzájárult a község jó helyzetének emeléséhez a község derék jegyzője, Sebestyén Ádám, aki korrekt eljárásával mindig össze tudta egyeztetni a törvény alkalmazásának rideg szigorát a szükségességgel s a gondjaira bízott lakosság érdekeivel. Szeretik is nagyon, s mi azt hisszük, Csúza község jegyzője nem hagyná ott helyét, ha mindjárt alispánsággal is kinálnák meg, mert ő is szereti a népet, melynek fölvilágosítója, oktatója és pártfogója.

Hozzájárul még ezek áldásos működéséhez a derék lelkésznek egyénisége. A csúzi ref. pap, Kontra János, valóságos apostola népének. Családi élete a lehető legboldogabb, hivi áhitattal csüggenek szavain s talán az ő keze működik közre, hogy Csuzán nem hallani egy káromló szót, ahol a lakosság jámbor, istenfélő, dolgos, és mindenek fölött boldog.

Tiszta, viruló gyermekarcok mosolyognak minden hajlékban, öröm, boldogság, megelégedés honol mindenütt a szeretetnek annyi tanyáján, hol dedunokáit ringatja térdein az aggastyán, aki nem kegyelem-kenyeret eszik gyermekeinél, de tiszteletnek, becsülésnek örvend.

Ime, ezeket figyeltük meg átható

ismét eszembe jut az a megörjítő jelenet, a mikor Hedvig hazugságáról lehullott a lepel. Szegény kaméliás hölgy!

Szivem vonaglott fájdalomában, de a szörnyeteg, a kinek neve az asszony, nem hagyott el: egy másik arcát fordította felém.

Gondolsz-e még néha reám a rang és a ragyogás világában, oh Teréz! Amikor még borzas ördögnek hivtalak, fekete hajadat jókedvemben cibáltam, minden reggel hűségesen elkisértetek az énektanárhoz, az utcán télen gesztenyét, nyáron meg cseresznyét ettünk! Meghalni szerettem volna érted. Ugy voltam veled, mint az a matróz, a kiről Heine mesél: pompás szellő lengedez, a hajó hunyó napsugárban halad a biztos révpart felé, — egyszerre csak elkiáltja magát az árbocfán ülő matróz:

— Meghalok Jackson tábornokért!

És beleugrott a tengerbe. Látod, te voltál az én Jackson tábornokom, mert ebből a fajtából minden emberre jut legalább is egy példány. Most már elmondhatom a te ördöngős, idegen fejcskédnek, hogy örült gondolataim támadtak, a mikor a bécsi Ringen amugy gyötrelmes boldogsággal kísértetek.

Nem! Még ma sem merem elmondani! Minden embernek vannak gondolatai, a miket soha sem mer bevallani másnak, még magának se. Annyi bizonyos, hogy minden szerelmes ember nagyzás hőbortjában szenved és egy pillanat műve, hogy az emberi

figyelemmel az ünnepek zajában ebben a kis községben, amely megmutatta a helyes utat, hogy nem mindent a kormánytól kell várni örökös jajveszékléssel, hanem alkalmazni a mondást: Segíts magadon, az Isten is megsegít! Lám, a jó csúzaiak egytől-egyig függetlenségi érzelműek, utcáik vastáblákon a Kossuth Lajos, Petőfi Sándor, Ács Gerzson s hasonló nevekre vannak keresztelve, nem is várnak semmit a kormánytól, csak rosszat, de azért van nekik olyan kitűnő birájuk, jegyzőjük és papjuk, hogy elhárítsák róluk a bajt s hogy boldoguljanak e földi életben.

Sok ily derék községet e szegény hazának s még több ily jeles népevezető apostolokat a községeknek, a mikor aztán boldog lesz a magyar.

* Kortestanya a városházán.

Neveltséges vádnak mondja a „Pécsi Napló“ azt az állításunkat, hogy a polgármester Kardos Kálmán autonómiai jelöltsége mellett hivatalosan korteskedik. Nos hát mi ezt a korteskedést nem neveltségesnek, — hanem igenis szomorúnak tartjuk, mert folytatását látjuk benne a gyászos emlékü Aidinger-érának, mely a városházából kiindulva nyugozott le minden szabad mozgást, hogy a város fő-fő minden egyebe a polgárok megörnyesztett hátán emelkedhessék fel a magasba. A félhivatalos tollak le szokták ugyan tagadni a napot is az égről, de azt a jelen esetben mégis hiába tagadnák, hogy a polgármester hivatalsszolgával küldözte egyéb hivatalos iratokkal együtt a Kardost ajánló ívet a bizottsági tagokhoz azzal az üzenettel, hogy „a polgármester kéri a bizottsági tagokat az ív aláírására.“ Ez a kétségtelenül való tény s erről azt állítani, hogy ez nem hivatalos korteskedés, az csak igazán a „neveltséges állítás“

Hogy aztán ezt a hivatalos formában körözött ívet többen aláírták elolvasás nélkül, azt eddig legalább úgy hívták nálunk, hogy bizalom a hatósághoz; persze a történetek után ostobaság lesz aláírni olvasatlanul a városházáról küldött irást, mert nem lehet

segítség legszédítőbb magaslatán lássa magát. Most utólag csupán legszerényebb gondolatot merem neked elmondani.

Az Operaház negyedik emeletén hallgattuk Lohengrin előadását dobogó kebellet. A nézőtérén csak úgy ragyogott a sok gyémánt és fényes egyenruha, az udvari páholyban pedig ott ült a király, főhercegek és főhercegnők. És ekkor az a meglehetősen anakronisztikus gondolatom támadt:

— Ha én most ott ülnek a király mellett, mint I. Napoleon!

És abban a pillanatban már ott is ültem, rád néztem, kerestem a hatást, — oh Teréz! de hiába.

Mint jószóltunk egymásnak fényes jóvendőt és mihelyt megkaptad az első szerződést, rögtön megcsaltál. Nagyon pontos leány vagy, hiszen szerződésedben nem volt kikötve, hogy hozzám hű maradj. Hanem azért, ugy-e, ezredbe jut hébe-hóba, amikor a Ringen gummikerekű fogatod átröpít, hogy ottan valamikor, valamikor amugy gyalogosan velem cseresznyét ettél!

Oh Teréz, soká szerettelek, mert elvitted legszebb ifjúságomat. Te szörnyeteg, akinek neve asszony, Teréz volt a te legédesebb arcod, akire gyötrellemmel gondolok vissza, mert a legszebbet rabolta el tőlem, mert ő volt mind közül a legnagyobb bűnös.

Halálosan beteg szívvél hallgattam sokáig rideg magányban a bécsi erdő susogá-

szólt benne soha az ember, hogy a polgármester városi ügyben utaztatja-e közegét, vagy valami privát szivességet akar-e tenni valakinek, mint a jelen esetben, a mikor a „Pécsi Napló“ szerint is Kardost azért ajánlották kongresszusi képviselőnek, mert őt, mint a „közügy terén hosszú időn át becsülettel munkálkodó egyént — akarták megtisztelni.“

Nos, mi abban a véleményben vagyunk, hogy a kath. autonómiai képviselőség nem arra való, hogy a főispáni nyugdíj mellé extra tiszteletdíj gyanánt ajándékozássuk a főispánság terén szerzett bokros érdemekért; legkevésbé lehet pedig hivatalba Pécs város polgármestere az autonómiai képviselőséget Kardos főispáni érdemeinek jutalmazására kikorteszkedni, mert hisz azok az érdemek véleményünk szerint már eléggé lettek honorálva.

Szomorú dolog bizony, ha a hatóság hivatását szem elől tévesztve, azt a tekintélyt, melylyel a polgárok bizalma felruházta, a polgárok ellen fordítja s azzal akarja ezeket elhatározásuk szabadságában befolyásolni oly kérdéseknél is, a melyhez neki, mint politikai hatóságnak, tulajdonképpen semmi köze sincsen.

De minden dolognak, legyen az bármily szomorú, van derűs oldala is, s hogy a „Pécsi Napló“-nak is igaza legyen, megemlítettünk egy esetet, a melyben a polgármesteri korteskedésnek csakugyan neveltséges eredménye lett. Az a polgármesteri küldönc a Kardos-jelölő ívvel megjelent Mihálovits György vendéglősnél, a „Vadember“ szálloda tulajdonosánál is a polgármester üzenetével, hogy tessék ezt aláírni. Mihálovits beletekintett az ívbe s látván, hogy abban katolikus autonómia ügyről van szó, visszaadta a kézbesítőnek azzal, hogy ő ezt nem írhatja alá, miután ő református ember s így a kath. autonómiahoz semmi köze sincsen. A kézbesítő azonban utasításához hiven kijelentette, hogy az nem tesz semmit, a polgármester ur őt is kijelölte azok sorában, a kikkel az ívet alá kell íratnia, írja hát csak alá. Mihálovits jó ember s azt gondolta, hogy ha az ő aláírása örömet szerez a polgármester urnak, hát isten neki, aláírja. Így került aztán a református polgár aláírása is a plakátra, a melyen e szerint ő is ajánlja a katolikus híveknek Kardos megválasztását.

sát, a míg a szörnyeteg egy másik arcát fordította felém.

Mint vonaglik szívem ebben a fehér éjszakában, a mint most ismét sorra felém fordulnak a már régen elfelejtett arcok. Könnyű kalandok, törpe szenvedélyek, apró játéka a szívnek támadnak fel a múltból, néhány nagy fájdalom és több tréfa, — és ezek együttvéve: az eltékozolt ifjúság, az egyetlen és visszahozhatatlan ifjúság.

Istenem, hogy el lehessen pazarolni éveket, a nélkül, hogy az embernek csak egy szép emléke is maradjon. Csupa nyomor, csupa megalázás, csupa szégyen az, amit hulló hajfürtökkel és elfakult lélekkel az új életbe viszünk.

És csak akkor szomjuhozunk a tisztaságot, a mikor már méltatlanok lettünk reá. Te szőke leány! arcképedet, amely eddig itt függött fejem fölött, most mindörökké elteszem és sohase veszem többé méltatlan kezeim közé. Ebben a fehér éjszakában temetem el a tiszta szerelmedet, elfelejtem, hogy csak egy pillanatig is arra merem gondolni, hogy veled együtt haladjak az élet utjain.

Ismét magányos ember vagyok, — emberré tett a fehér éjszaka, a mely nem tűri az álmodozást. Semmiféle álmodozást, még a legszebbet se!

Gregorius.

Megható példája ez a felekezetek közötti testvéri egyetértésnek, csak azt csudáljuk, hogy a polgármester ur más felekezet-beliéknél is nem próbált szerenését, pedig egyik-másik felekezet körében bőven arathatta volna az aláírásokat a jelzével, hogy az autonómiai képviselőiséget tulajdonképp a főispáni érdemek jutalmazására szánták.

* **Kath. autonómia.** A kath. autonómiai képviselőválasztás tekintetében a következő felhívásokat vettük:

I.

Felhívás a pécsi székesegyházi plébánia területén lakó rom. katolikus t. c. férfiakhoz.

Magyarországon minden vallásfelekezet oly régóta maga intézi saját ügyeit, egyedül a kath. egyház van önkormányzat nélkül. Ennek megteremtésére most kínálkozik a kedvező alkalom és pedig öfelsége a király legkegyelmesebb rendeletével kapcsolatosan. A kath. önkormányzati képviselőválasztásra — az ezen plébániában jogosultak névjegyzéke elkészültvén, ugyanez — az esetleges felszólamlás végett a székesegyházi templom déoldali aijáján betekintés végett közszemlére kitétetik folyó június hó 29-től július hó 6-ik bezárólag. A felszólamlás hatánapjai július 7. 8. és 9.

A választás napjai: július hó 10. és 11-én reggeli 8 órától kezdve déli 12 óráig, d. u. 2—6 óráig a kath. alapítványi hivatal épületében (földszint jobbra). A választói jog minden 24. évét betöltött katolikus férfihoz fűződik. Ezen felhívás — mert választási bárca számba is megy a szavazás alkalmával felmutatni kéretik.

Mely nagyhorderejű ügy iránt a szives érdeklődést kéri

Az ötös bizottság.

II.

Felhívás a pécs-budai külvárosi plébánia területén lakó rom. katolikusokhoz.

Katolikus polgárok!

Minden vallásfelekezet önmaga intézi saját ügyeit, — csak a katolikusok nélkülözik eddigelé ezen őket méltán megillető jogot.

Apostoli királyunk megadta az engedélyt, hogy a katolikus autonómia szervezése congressus hívassék össze s evvel meg van adva az alkalom arra, hogy a törvényhatóságilag megállapított vallásgyejenlőség irányunkban is megvalósíttassék.

Az alóírt választmány az ezen plébánia területén választói jogosultsággal bíró katolikus polgárok névjegyzékét elkészítette s a választási szabályzatnak megfelelőleg mindenki által leendő betekintés végett, a budai külvárosi plébánia helyiségében folyó hó 7-től 14-ig bezárólag közszemlére bocsátja, hogy a mennyiben abból választói jogosultsággal bíró kihagyatott, vagy abba választói jogosultsággal nem bíró felvétetett volna, ezen tévedés felszólamlás útján orvosoltathassék.

Választói jogosultsággal bír minden rom. katolikus férfi, a ki 24-ik évét betöltötte s bűnvádi kereset, vagy fenyték alatt nem áll, és nem elmebeteg.

A felszólamlás folyó hó 15—17. napjáig szóbelileg is előterjeszthető.

A választás folyó hó 18., 19. és 20-ik napjain reggeli 8—12 és délutáni 3—7 óráig az ágostontéri népiskola helyiségében fog megejteni.

Katolikus polgárok! Jelenjete meg ezen kitűzött időben és helyen e célból minél számosabban, igazoljátok evvel, hogy katolikusok vagytok, vallásunk ügyeit előmozdítani s az önkormányzatot megvalósítani komolyan akarjátok is.

Ez iránybani egyakaratu, egyértelmű összetartásunk ily módon ünnepélyes kifejezést nyerend s hathatós fegyvert képezend elleneseink elnémitására és legyőzésére.

Jelen felhívás igazolási jegyül is szolgál, miért is kérjük tisztelt polgártársainkat, miszerint ezt a szavazásnál, — az eljárás gyorsítása tekintetéből — előmutatni sziveskedjenek.

Pécs, 1897. július hó 3.

A pécs budai külvárosi ötös bizottság.

Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy Erreth János képviselővé történt jelölése folytán lemondott a budai városi ötös bizottság elnöki állásáról és a bizottsági tagságról, minek folytán a bizottság helyébe elnökül a póttagok sorából Szautter Gusztáv ügyvédet választotta meg elnökül, ki a választási szabályzat szerint egyuttal a kerület központi bizottságának is elnöke.

Hazafias ünnepség Csúzá.

— Saját tudósítónktól. —

Csúza, 1897. július 5-én.

Hogy mire képes az igaz hazafiai érzés és kegyelet, annak ékesen tanuskodó bizonyosságát adta Csúza község lelkes közönsége. Soha nem enyésző örömnép volt az, mit Kossuth Lajos nagy hazánkfia emlékének szentelt e derék község vasárnap.

Messze földről jöttek el a kegyelet adójának lerovására, lelkesedést merítve ama tényből, miként kell nagyjaink emlékét tisztelni, megörökíteni.

Eljöttek ez ünnepre, a Kossuth-szobor leleplezésére országgyűlési képviselőink kitűnőségei közül maga Kossuth Ferenc, ennek rokona Meszlényi Lajos, Hentaller Lajos, Pichler Győző, Tóth János, Brázay Kálmán, kik mind előző nap Budapestről jöve, Pellérdén Brázay vendégszeretetének voltak részesei.

Vasárnap csatlakoztak Pécsre a fél 6 órai vonathoz, melyen számosan mentek Pécsről is az ünnepség megsejmlélésére.

Baranyavár Monostoron volt az első lelkes fogadtatás, honnét kocsin kellett az utat Csúzáig megtenni.

A nép ezrei lepték el az állomás előtti teret, több száz koci és lovas banderium fogadta a vonatról leszálló képviselőket. Itt Dreher Antal dárdaí ügyvéd köszöntötte Kossuthot és társait.

Karancs község lakossága díszöltözetben fogadta Csúza nagynevű vendégeit, a református templom harangjainak zugása mellett diadalkapuvál a lelkesül lak előtt, hol a menet megállt s a kocsirol leszállt képviselőket Tóth János lelkes, volt 48 as honvéd szivből jövő szavakkal üdvözölte hazánk függetlenségének eszméinek kitartó harcosait, vezéreit.

A képviselők sorban bemutatkoztak a népnek és a fogadó beszéd után Kossuth asztalra állva, nagy hatással tartott beszédben köszönte meg a szives fogadtatást. Egyuttal Hentaller Lajost mint a kerület orsz. gy. képviselőjét felkérte szónoklatra, ki érces, mesze jól érthető hangjával szölt választóihoz, méltatva Kossuth érdemeit.

Az óriási hatást keltő szeretett képviselő szavainak elhangzása után Meszlényi gyujtó hatással beszélt Magyarország függetlenségéről, hogy ez csak úgy vivható ki, ha a nép Fehérmegye példájára összetart és nem küld az országházába kormánypárti képviselőt. A német polgártársak kedvéért németül is beszélt, mely látható jó hatás tett a részben német ajku polgárokra.

Brázay meghatottan mond köszönetet a nem várt fogadtatásért, melyben ezen hazafias érzelmű község részéről részeseültek, kik az országgyűlés terméből jöttek a kegyelet adójának lerovására. Közkívánatra Pichler Győző szölt még a nép szeretetét méltatva, folytonos zajos éljenzéssel kísért nagyhatású szónoki képességgel. Ezután kocsikra ülve, elől a banderium, folytatták az utat tovább

Herceg-Szóllósn keresztül Csúza felé. Utközben számos kossuruval adózva Kossuthnak.

Csúzára érve a menet csak alig juthatott az emberáradaton keresztül a diadalkapus térre, hol a fogadtatás volt. Nagyszámu tűzoltóság tartván fenn a rendet, az apatini jól szervezett fuvó zenekar Rákócy induló harsogó zenéje mellett. Sebestyén Ádám Csúza község derék jegyzője, kinek a szobor létesítése körül legtöbb érdeme van, fogadta Kossuthot és társait üdvözölvén őket, mint Csúza község vendégeit, azon kitüntetésért köszönetét fejezvé ki egyuttal, melyben részeseültek a mai nap.

Itt Kossuth rövid szavakban méltatta a hazafias község érdemeit, mely után Kontra János ref. lelkész vendégszerető házához vonultak pihenőre és üdítőre. A papi ház szeretetteljes urnője ritka kedvességgel sürgött forgott vendégei körül, kik a dusteritékü asztal köré gyülekezve kedélyesen élvezték a szeretet nyilvánulásait.

Ezután a kis pihenő után a menet felvonult a Kossuth-térre, hol a 12 méter magas obeliszk, Kossuth Lajos relif arcképével fenséges látványt nyujtott. E mű láthatólag igen meglepte a vendégeket és Kossuthot különösen, mely 838 frt rövid idő alatt gyűjtött adomány örökbecsü emléke Csúza derék lakosságának, melynek márvány lapján ez van írva:

„KOSSUTH LAJOSNAK, AZ UTOLSÓ NEMES ÉS ELSŐ POLGÁRNAK, KI ÖRÖKKÉ ÉLNI FOG POLGÁRTÁRSAI SZIVÉBEN, MAGYARORSZÁG EZREDEVES FENNÁLLÁSA ALKALMÁBÓL EMELTE CSÚZA KÖZSÉG LAKOSSÁGA.“

Kontra János lelkész papi díszben állt az emlékmű elé és hosszas beszédben szölt az ünneplő közönséghez és magasztalta Kossuthot, melylyel átadja a község gondozásába a művet. Ezután Csányi Sándor a község derék birája keresetlen és mégis lelkesítő hatást keltő beszéd kíséretében átveszi a szobor gondozását és igéri, hogy utódainak is lelkére fogja kötni a hazafias érzés ápolását és nagy hazánkfia iránti kegyelet őrzését. Leirhatatlan lelkesedés hatotta át a népek ezrei szivét, mint a polgár nemes érzését hiven feltűntető szavaira. Kossuth Ferenc felelt ezután magas árnyalatu és szivnek mélyéig ható, lelkes szavakkal, melynek minden vonásán a halhatatlan emlékü apának nagynevű fia hazafiaságáról tön tanuságot, hogy mindenkor atyja nyomdokain haladva, a népjólét zászlaját lobogtatni soha meg nem szünik.

Azzal a párttal fog küzdeni hazánk önállóságának kivivásáért, mely zászlajára az 1848 iki eszméket irta. És kéri, hogy ettől az elvtől soha se térjenek el, a miért küzdött boldogult atyja is és küzdenek a kegyeletes ünnepre őt kísérő barátai. Megköszönnév a községnek hazafias erényekkel ékeskedő példás nemes elhatározását. E közben a h. szöllősi olv. kör nevében díszes babékoszorut helyeztek a szoborra. Miután itt a tér nem volt elegendő a néptömeg befogadására, a tág kiterjedésü Petőfy-térre vonultak, hol ernyős emelvényre álltak az orsz. képviselők, hol ismét Kossuth beszélt nagy hatással. Utána Tóth József orsz. képv. szölt, méltatva azt a lelkesedést, mit itt e nemes érzésü nép közt tapasztalt. Beszélt nagyhatással Mezlényi, folytonos derűtség közt, hogy csak a néptől függ, hogy sorsán változtasson és ne adja el jogát egy tál lencséért, mert ezt követi akkor a pénzügyminiszter muzsikája a dob. Majd párhuzamot von a pártok közt. Pichler németül szölt, majd Hentaller nagy hatással.

Déli egy óraker lakomára gyűltek össze az olvasókör termében, a zamatos magyar étkeket saját termésű borokkal a felkészültök fűszereztek, a hazafias és szellemes beszédek egymást követték. Az országházában hónapok alatt nem lehet annyi szép, jól átgondolt s költői lendületű beszédet hallani, mint Csú zán ekkor elhangzott.

Beszéltek Kossuth Ferenc, vele jött képviselőtársai, Meszlényi pláne pattogós rimekben, Papp Zsigmond vörösmarti lelkész, Sebestyén Ádám, a csúszai bíró, Kontra lelkész, Jilly Viktor szolgabíró. Vad tószót egy sem volt.

Ebéd után látogatást tettek a képviselők a bíró lakásán, a hol saját termésű vörös asszú borral szolgált. Távozás előtt fölkereste vendégeit, hogy írják föl neveiket, a melyeket reá metszet majd a poharakra, a melyekből ittak. Elteszi örök emlékül — ugymond — mert ez a nap volt egyike legboldogabb napjainak.

Elkövetkezett a bucsuzás ideje. A paplakban pompás uzsonna várta a képviselőket; előállottak a tüzes paripák a Sepsén keresztül, ahol a Kossuth-emlék előtt megállott a társaság, Monostorra röpitették a vendégképviselőket, akik az éjjeli vonattal Budapestre utaztak.

Hirek.

Pécs, 1897. július hó 6.

Füldölevél a nagyságos asszonyhoz.

Nagyságos asszony, ez az irás
Találja friss jólétben önt,
Ki most talán sóhajtvá sétál
Az árnyas fenyvesekbe főt;
S aggódva kérdi, vajjon otthon
Mint telnek-mulnak a napok?
Mit csinálhat a kedves férje
S az árván maradt lovagok?

Nagyságos asszony, mondhatom, hogy
Nagyon sok a bajom velök.
Különösen ha jön az este,
Már majdnem beleözölök.
Javithatatlan valamennyi,
De mért is nyugszik le a nap!
És valamennyi közt a férje
A legjavithatatlanabb.

Nagyságos asszony, nem szokásom,
Jól tudja az árulkodás,
De ami minden itt történik,
Már bűn vón' az eltusolás.
Mi tizenketten gyászba' járunk,
Egy-egy köny is szemünkbe jó,
Még kávénk is fekete mindig, —
Köztünk csak egy a vig s es „ó.”

Nagyságos asszony, én e képet
Nem nézhetem hallgatagon,
Tanácalom, hogy hasasiessen
S ne hagyja urát szabadon.
Ha nem tessi: magára vessen,
De azt már megjövendőlm,
Hogy nem marad lovagja egy sem,
Mire majd ószre haza jön.

Az egyiket traktálom egyre,
Vasár- és ünnepnapokon,
De mint az árnyék fogy naponta
S nem is vessem tőle szokon;
A fekete egész megöszült,
A fehér megfeketedett.
A negyedik meg össze-vissza
Méri a földet és eget.

A többiről nem is beszéllek,
Az már mind másnak kurizál,
Mert hajlik ám felénk öszannel
A sok szebbnél szebb rózsaszál.

És mondhatom, hogy kártyaközben
A kedves férje egyre veszt,
Hja, persze, persze! node nagysád,
Célzásnak csak nem veszi ezt?

Tanácsoljon, nagyságos asszony,
Mint bánjak lovagjaival?
Ép úgy mesolygok, mint ön reájuk,
S mégis mind, mind csak rám rivall.
Széztüllik az egész lovagrend,
S kétlem, hogy ószre új akad,
Hozhat nagysád a fenyvesekből
Helyökbe bátran ujakat.

Lám, most dül el, nagyságos asszony,
Hogy ki a gáton a legény?
Hogy hű lehessen, hallja csak, mily
Tette szántam magam el én?
Megkértem két szépséges asszonyt,
(S már szóltak s meg is engedik),
Hogy ószig — gyakorlat okából —
Kurizálgathassak nekik.

Ennek folytán nagyságos asszony,
Ön mégis csak nyugodt lehet,
S bevárhatja a fenyvesek közt
Egész a kezdődő telet.
Akármikor jön, egy gyakorlott
Lovagja itten készen áll,
És egyelőre kell e több? hisz
Tudjuk, hogy egy — százat csinál.

R. A.

Napirend 1897. július 7-én.

Naptár: szerda, jul. 7. — Róm. kath.: Villibald. — Prot.: Villibald. — Görög-kel.: (jun. 25.) Febrúia. — Zsidó: Thamusz 7. — Nap kél 3 óra 56 perckor; nyugszik 7 óra 40 perckor. — Hold kél délben; nyugszik este 10 óra 47 perckor. Hold első negyede 2 óra 32 perckor délután.
Időjárás: hőmérséklet 20 Celsius fok meleg; légnyomás 753. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett meleg idő, helyenkint csapadék várható.

— (Találkozás 25 év múlva.)

Az a társaság, mely a tegnapi nap folyamán ülte meg városunkban 25-ik évfordulóját annak a napnak, midőn érettségít tettek a pécsi főgimnáziumban, mint megirtuk volt, a tegnapi délutánt és estét Péh m Kristóf, nt. ürögghi plébános, volt iskolatárs vendégszerető házában töltötte. Ma reggel 8 óraker misét hallgattak a belvárosi plébánia templomban az elhunyt iskolatársak lelkiüdvéért, melyet Szaleer bátai plébános celebrált, utána megnésték a Zsolnay-gyárat. Délben ismét a „Nádor“-ba gyűltek össze barátságos ebédre s azután látogatást tettek a Littkeféle pezsgógyárban. Az esti vonattal elutaznak a messze idegenbe elszármazott volt iskolatársak.

— (A pécsi kerületi betegsegélyző penztár) igazgatósága folyó évi július 7-én (szerdán) esti fél 9 óraker saját helyiségében (Széchenyi-tér 12. sz., Nádossy-féle ház, földszint) ülést tart. Targysorozat: 1. Mult ülés jegyzőkönyvének bitelesítése. 2. Keresk. min. leirata a mult évi szármadás ügyében. 3. Pénztári jelentés. 4. Igazgatói jelentés. 5. Pénztári igazgató, mint pénztári tagnak kérvénye segély iránt. 6. Rovancsoló igazg. tagok kijelölése. 7. Indítványok.

— (A belvárosi plébánia autonómiai ötös bizottsága) tegnapi délután ülést tartott, melyen a választók lajstroma előterjesztetett. A választói névjegyzékek a bizottság határozata szerint július hó 6-tól 14-ig bezárólag közszemlére lesznek kitéve

a városháza I-ső emeletén levő első aljegyzői hivatalos helyiségben, hol azokat a mondott napokon a hivatalos órák alatt bárki betekintheti. — Az összeírás elleni felszólamlások július hó 15-én, 16-án és 17-én akár szóval, akár írásban bejelenthetők Fekete Mihály ügyvédnél, az 5 ös bizottság elnökénél, vagy Magenheim József belvárosi plebánosnál. — A beérkezendő reklamációk fölött a bizottság július 18-án tartandó ülésében fog határozni, mely határozatok ellen a felebbezések a központi bizottsághoz július 20 án, 21-én és 22-én adhatók. A belvárosi plébánia területére nézve a választás július hó 25-én és 26-án lesz, a mely napokon d. e. 9—12-ig és d. u. 3 tól 6 óráig fogadtatnak el a szavazatok a városháza I-ső emeletén levő első aljegyzői hivatalos helyiségben.

— (Pályázat.) A kaposvári járásbírósnál egy irnoki állás van üresedésben. Pályázatok két hét alatt adandók be a kaposvári törvényszék elnökségéhez.

— (Eltűnt fiu.) Bujtás Márton, Bálics-utca 33. szám alatti lakos panaszt tett ma a rendőrségnél, hogy hasonnevű 15 éves fia még Péter-Pál napján eltávozott hazulról s azóta nem tért vissza. A fiu jelzett napon magához vette iskolai bizonyítványait s azzal ment el hazulról, hogy majd az Ipartestületben beiratja magát a helyet kereső tanoncok közé. Azonban mint kitűnt, az Ipartestületnek feléje se nézett, hanem másfelé vehette utját még pedig azzal a szándékkal, hogy nem megy többé haza. Ez a szándéka sikerült is, mert otthon hiába várták egész ma reggelig, mikor végre a rendőrségnek is bejelentették eltűnését. Most keresik az eltűnt fiut.

— (A népünnepelet megismétlik.) Mint biztos forrásból értesülünk, az önkéntes tűzoltó testület jövő vasárnap, folyó hó 11-én megismétli a Tettyén a népünnepelet. A tegnapelőtti rossz idő miatt a látóvalók nagyobb része és az esti kivilágítás elmaradt s így a népünnepelet összes érdekessége csak majd a jövő vasárnap kerül a publikum elé. A pécsi Athletikai Klub jövő vasárnap a tettyei fensikon versenyt akart rendezni, de a versenyt későbbre halasztották, így hát a tűzoltó népünnepelet megismétlésének semmi sem áll utjában. A mult vasárnapra váltott s ellenőrségi jellel el nem látott beléptijegyek a megismételt népünnepeletre is érvényesek lesznek; különben a pedig a belépti díj ismét 30 krajcár lesz, mely összegért a népünnepelet összes látóvalói is megtekinthetők lesznek.

— (Városi fa.) A budai vásártéren a vasuti órház mögött létesített városi farktárba már a napokban megkezdik a fa szállítást a várost erdőkből, a melyekben két év termése van fölhalmozva. Előjegyzéseket elfogad B u b r e g Nándor gazdasági felügyelő a városházán, midőn készpénz fizetés ellenében a megrendelőnek a fa azonnal lakására szállítatik.

— (Kirabolt bolt.) N é m e t h József, szalántai kereskedőnek a boltját, a napokban kirabolták. A boltnak az utcára szolgáló ajtaját felfeszítették és azon behatolva, 20 frt készpénzt és egy csomó árut

elvittek. Az összes kár 51 frtot tess ki. A káros bejelentette az esetet másnap az egerághai csendőrségnek s ott meg is indították a nyomozást a rablók kézrekerítése iránt, de azok eddig még nem voltak feltalálhatók.

— **(Kardos visszalépett.)** Lapunk zártakor értesülünk, hogy Kardos Kálmán Littke Józsefhez intézett levelében kijelentette, mikép az autonómiai képviselőségre nézve neki felajánlott jelöltséget nem fogadja el.

— **(Leégett ház.)** Wagner Ferenc, hercegszöllősi lakosnak a háza, a napokban ismeretlen okból kigyulladt és leégett. A kár 300 frtot tess ki, de mert a leégett ház biztosítva volt, a kár nagyrészen megtérül. A tűz keletkezési okának kipuhatólása végett megindították ugyan a vizsgálatot, de semmi gyanu okot nem bírt megállapítani; így tehát a tűz oka ismeretlen marad.

— **(Meg akarta fojtani.)** Veszedelmes vendége volt a múlt vasárnap Franke Vilmos katádfai kocsmárosnak. Ugyanis bement hozzá Darabos Mózes István, dencs háza lakos és inni kért. Mivel azonban a kocsmáros az ismeretlen embernek előleges fizetés nélkül nem akart italt adni, az egyszerűen csak rátámadt és fojtogatni kezdte s talán tragikus vége lesz a dolognak, ha a szomszédok elő nem sietnek a megtámadott kocsmáros segély kiállítására és a támadó erre meg nem ugrik. A baranya-sellyei csendőrség feljelentette a veszedelmes vendéget a bíróságnak.

— **(Meglopott cséplőgép.)** Valami enyveskezű jómadár nagy kárt okozott most, az aratás idején, Sümegi Mihály, bátai lakosnak. Ellopta ugyanis a cséplőgép-jének a szelepjét, a mely vagy hatvan forintot ér s a mi nélkül a cséplőgépet hasz-

nálni nem lehet. Hogy ki volt a gépet meglopó tolvaj: nem tudják.

— **(Megugrott gonosztevő.)** Cigler József és Tadiés Kálmán, mohácsi lakosoknak, a boki erdőben levő kunyhóit a napokban feltörve és meglóva találták. A két konyhából kilenc forint értékű tárgyat loptak el s alighogy ez a két betörés megtörtént, Niehter Anna, Izabellapusztai lakost a mezőn támadta meg egy csavargó s tőle pénzt követelt s csak az asszony segélykiáltásaira arafelé siető emberek láttára inalt el. A főherceglaki csendőrség kiderítette, hogy ugy a két betörés tettese, mint az asszony megtámadója Topolov Pávó, izségi lakos volt, a ki azonban megugrott a büntetés elől. S még ekkor is meg nem engedett módot használt a szökéshez. Ugyanis Schmiedt István boki erdőrtől egy csolnakot kért, azzal, hogy majd a mohácsi szigetre megy át, hanem a helyett elesolnakázott ismeretlen tájék felé. Most betörésért, utonállásért és sikkasztásért számol vele a bíróság, ha majd kézrekerítik valahol.

— **(Rajtavesztett.)** Szridnich József, bozsoki lakosnak a kert kerítését már régebben rongálta valami ellensége. Legutóbb már egész oszlopot elemelt a kerítésből az ismeretlen tettes, a kinek kiderítése végett ekkor a dunaszekesői csendőrség megindította a nyomozást. Ez aztán eredményre is vezetett, mert Riel Mátyás, bozsoki lakosnál meg is találták az ellopott oszlopot. A lopá-

son rajtavesztett emberrel most a bíróság végez.

— **(A baranyamegyei gazdasági egyesület)** igazgató választmánya ma délután 4 órakor ülést tartott a vármegye-házán Otócska Géza, gazdasági egyesületi elnök elnöklete alatt. Az ülés — melynek legfőbb tárgya a hegyháti szarvasmarha díjazás részleteinek megállapítása — lapunk zártakor még nem ért véget, így arról részletes tudósítást csak holnapi számunkban hozhatunk.

— **(Veszedelmes gombák.)** A rendőrség naponkint tart vizsgálatot a piacon, hogy ott az élelmi szereket, különösen pedig, hogy a zöldségpiacon a szezoncikket képező gombákat megvizsgálja. A közönséget a saját érdekében figyelmeztetjük, hogy gombát csak a piacon vásároljon be, mert ott a szigorú ellenőrzés folytán csak egészséges árut talál, míg más körülmények között könnyen veszedelmes, ártalmas gomba kerülhet azok asztalára, akik ezen szezoncikket szeretik.

— **(Betörés.)** Szabolcsbányán Tóth János, ottani lakos házába betörték és vagy 20 frt értékű ruhaneműt elvittek. A betörők a háznak utcára nyíló ablakát törték be s az ablak keresztvasát kifeszítvén, behatoltak a szobába, ahol mindent összeszedtek, a mit csak találtak. A betörésnél kedvezett nekik a szerencse, mert a házbeliek semmit sem vettek észre és csak reggel látták a betörést, a mikor már a betörők messze jártak. S ma sem tudják még, hogy kik voltak.

— A kicsike még beképzeli magának, hogy csak ugyan ilyen.

— Valóban nem hittem volna, hogy Kernow enygyire vitte volna művészetét.

— Itt-ott hallottam ugyan, hogy kiválón műértő, de rá sem hederitettem, mert ő meg az én zeneképzett-ségemre nem adott sokat.

Révedező tekintetét most a falon végig jártatta, végre megtalálta azt, a mit keresett: a saját arcképét, ékes keretbe foglalva, a falnak fordítva. A szegény pirja elborítá arcát s a harag minden nemével így szólt:

— Menjünk, indiszkréciókat ne vigyük tovább.

— Nem megyek. Előbb kíváncsiságom kielégítésére gondolok. — Azzal megfordította a falhoz támasztott képet s elképedve látta azon Ottonie jól sikerült fénymását.

— Milyen borsasztóság! Changez les dames! — mialatt ezt mondá, Ottonie képét felfüggesztette, Herminét pedig a fal felé fordította. — Na ezzel helyreállítottuk volna az egyensúlyt! Oh ezek a férfiak! Ezek a férfiak! s nevetve követte Ottoniet, ki szótlanul ment előre.

Kernow ur, ön ép olyan mint a menyország; a menyország a béna, vak, gyermek és szegény ember egyaránt — kezdé Adla társalgását a szobába lépve — mert így ápolja a szegény Jancsikát az „Ach du lieber Augustin“-t és amint sejtem Lene asszony is mindenesetre vak és pupos! E szép társaságnak mintegy kiegészítő részét képezi sápadt kis bonneom, akit muzsája szerény modellnak választani volt kegyes!

— Csak hagyja, Pahlke, megjutalmazzuk majd a szolgálatkészséget. Legalább kettős oka lesz az ünnepre visszaemlékezni — szólt a mindig bőkezű Adla és mikor látta, hogy a szolgálta illedelmes köszöntés után, vigyorgó arccal távozni készül, megállította.

— Várjon csak, mondja, miért nem jött a férjem értem?

— Már utban van ide a tekintetes ur, csak hogy nehezen cammog a rossz uton lát! Bizony, nem oly fürge, mint én!

— Miért nem jött már tegnap értem s miért nem ásatott már akkor ki?

Pahlke ostoba ábrázattal, de furfangosan hunyorgatva szemével állt urasszonya előtt, zavartan forgatva kezében kalapját. Válaszolni azonban nem szólt semmit.

— Hiszen már tegnap délután öt órakor észre kellett volna venni kimaradásunkat?

— Mi, a cseléd-szobában lévők észre is vettük. felelte Pahlke.

— Na és a férjem?

— A tekintetes ur ebédutáni sziesztáját tartotta mint Katinka az urasági szobákból kijöve mondá s azután — úgy gondolom — hogy beállt az éj, hát pihenni tért, — jelenté Pahlke csodálatra méltó komolysággal.

— Hogyan? — szólt Adla asszony haraggal. De midőn látta, hogy valamennyien mosolyognak, sőt Vigó hangos hahotára is fakadt, vidám képet öltött s így szólt kezeit ökölre szorítva.

— Na, várj Vencel!

— (Keleti bűvész.) Ben-Ali Bej, a birneves bűvész, aki indiai és egyiptomi bűvészetével egészen újszerű művészetet teremtett, a mely ép oly érdekfeszítő, mint megfoghatatlan és vonzó, tudvalevőleg már négy ízben tartott egész sorozatra terjedő előadásokat a bécsi Musikverein termében s legutóbb egész május hó folyamán a bécsi Josefstadti színházban a legelőkelőbb körök nagy érdeklődése s az egész sajtó osztatlan elismerése mellett. Budapest (2-szer), Grác, Prága és Triest közönségét is elragadta a művész mesés mutatványával s mindenütt valóságos szenzációt keltett. Most, mint értesülünk, az igazi Ben-Ali-Bej, mert mint minden jó, úgy az ő művésze is utánczókra talált, városunkba érkezik, hogy bűvészeti mutatványait nálunk is bemutassa. Értesülésünk szerint két előadást fog tartani és pedig csütörtökön, f. hó 8 án és pénteken, f. hó 9-én. — Előadásairól legközelebb bővebben fogjuk olvasóinkat értesíteni.

Avult pénzeket, érmekeket, régi tallérokat és ezüst huszasokat, mint mindennemű régiséget készpénz mellett a legmagasabb árban avagy cserében, más tárgyak ellen vált be. SCHÖNWALD IMRE ékszerész Pécsen Király-utca (Hattyu épület.)

Országgyűlés.

A képviselőház ülése július hó 6-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ülés elején elnök bejelenti, hogy Ruffy Pál,

a Sipeky Sándor várnai mandátumának vizsgálóbiztos, miután az előlegesen letett ezer forint elfogyott, újabb 500 frt előleget kér. (Nagy zaj.) A többség megszavazza.

Ezután Kubik Béla fölhívta a Ház figyelmét, hogy több miniszternek már lejárt a határideje, amely alatt a hozzájuk intézett interpellációkra válaszolni tartostak volna.

Elnök kijelenti, hogy a holnapi ülésben föl fogja olvasatni azoknak az interpellációknak a jegyzékét, melyekre még nem történtek meg a válaszadások.

Következett a napirend: a cukorprémiumról szóló javaslat folytatolagos tárgyalása.

Szluha István azt ajánlja, hogy a cukoripar helyett inkább fejlesszük a dohány-, komló-, len- és kendertermelést, s különösen a selyem tenyésztést. Az önálló vámterület hiánya miatt ez volna némi képpen bajaink orvossága, mert különben Ausztria versenye megfojt bennünket. Mint a gőgös Szolimán a maroknyi szigetváriakon, azonképpen Bánffy b. furfangja sem foghat ki a megritkított ellenzéken. Elveti a javaslatot.

Hentaller Lajos Arányi beszédére reflektál. Az elnyomott Irland — ugymond — gyűlöli Angliát. Tőlünk azt kívánják, hogy harminc év alatt megtanuljuk azt a tizparancsolatot, melynek elseje: Én vagyok a te Urad, Bécs, a kit szolgálj te és fiaid, unokáid minden erőddel, vagyonoddal. A javaslatot még általánosságban sem fogadja el.

Illy és Bálint hatásos beszédében reá mutat, hogy csupa lojalitásból elvesztegetik vagyonunkat, jogainkat osztrák kommandóra. Szó sincs róla, hogy ilyen javaslatot megszavazzon.

Benyovszky Sándor gróf azt motiválja, hogy egy kalap alá véve Ausztriával elpusztulunk. Sürgeti az önálló vámterületet.

Szalay Károly azzal kezdi, hogy a banka dicsekedett egyszer, hogy büszke reá, amiért bűdös. (Derűtség.) Kérdezték, hogy miért? Mert ha nem is volna büszke — válaszolt — mégis bűdös volna. Szakasztott ilyen a Bánffy b. kormányelnök szombati hengegése. A javaslatot ezután közjogi szempontból támadja s azt hozza ki végkövetkeztetésül, hogy nem fogadja el a javaslatot.

Major Ferenc néppárti rövidebb beszédében szintén a javaslat ellen beszélt.

TÁVIRATOK.

— **A Ház munkaprogrammja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A cukorprémiumról szóló javaslat után, a kormány terve szerint, az államvasuti beruházási kölcsönt tárgyalják.

— **Ankett Fiume ügyében.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A miniszterelnökségben Dárday Sándor tanácsos elnöklete alatt tartott szaktanácskozmány befejezte a fumei ügyek rendezésére irányuló munkálatokat, melyet az ősszel a miniszterelnök elnöklete alatt tartandó tanácskozás elé terjesztenek, a melyen Fiume város küldöttei is részt vesznek.

— **Királyunk látogatásai.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király ma Gmundenben meglátogatta Keresztély dán királyt és nejét, Lujzát. Állítólag Keresztély fiának, György görög királynak sorsát beszéltek meg.

— Hazatért az ispán és szolgálja? kérdé Zerbst ur.

— Csak ma. Nem mertek a sötétségben Kis-Tanyáról tovább botorkálni, mert azt állították, hogy farkas van az erdőben.

— Hallják uraságaim! — dühöngött Zerbst ur.

Dobricban megmárt egy kutyát, Kis-Tanyán pedig Jancsit, a liba pásztort folytatta aggodalmasan Pahlke.

— Hiszen itt ül a karácsonyfa alatt, — válaszolták neki nevetve.

Mikor Pahlke az általa jól ismert Jancsikát teljes biztonságban látta, örömet barátságos vigyorgásban nyilvánította s kérdezetlenül így szólt:

— Na, látják! Valami gazdátlan eb kószált ide-künn s az egész környék már farkast lát benne. Ezt a butaságot csak a dobriaiak és pollwitziaiak híresztelték.

— Én ám láttam a farkast — szólt falusias kijelítéssel Jancsika.

— Igen ám, kis emberkém, akkor nem ülnél itt! — vágott közbe Vigó.

— Talán nem tartotta eléggé jó falatnak szólt — gunyosan Ottonie, mi alatt a társaság elhatározta, hogy Rothberg ur megérkezését bevárják.

A hölgyek Kernow dolgozószobájába mentek. Az ablakokat, bár nagy szőnyegekkel voltak letakarva, jégvirágok borították. Ez a dolgozószoba könyvtár, festőterem s laboratorium gyanánt szolgál és kézzel fogható bizonyítékokat szolgáltat tulajdonosának kifejtett széptani érzéke s sokoldalú műveltsége mellett. Ottonie mégis így nyilatkozott:

— Nem értem, Béla, mint fészkelhette be magát ennyire az erdei magányba?

— Szereti a szabad természetet.

— Szeretni kell a világot is, mint például a férjem.

— És ha ebben nem találna élvezetet?

— Akkor áldozatot fog hozni a kedvemért.

— S te időnkint megosztod majd vele erdei magányát — egészíté ki Rothbergné.

Homlokán és arcán a dac ütött ki s anélkül, hogy Rothbergnének a választ megadta volna, Kernow festményeit nézte. A sok kép közül kitért egy tökéletes olajfestmény, mely az erdőt téli ruhájában egy galyakat gyűjtő anyókéval ábrázolta. Ezek után szemükbe tűnt egy még be nem fejezett munka, mely gyönyörű szőke leányfejet ábrázolt finom arcélekkel, hosszú selymes szempillákkal; görög tunikájával Psyhére emlékeztetett. A két nő kíváncsian szemlélte a tanulmányfejet. Végre Adla megkockáztatta a kérdést:

— Honnan ismeri Bélád Hermint?

— Hát te ismered ezt a leányt?

— Természetesen, és te is. Hiszen a bonneom!

— Ah, vagy úgy! Soh' sem érdemesítettem ezt a leányt egy tekintetre! Mi a család neve?

— Jankow.

— Vagy úgy, akkor az atyja Béla barátja, azt hiszem a környékben tanító s Béla támogatja is őt. Azt mesélte nekem, hogy egyik leányát a tanítóképezdébe hozatta s neveltette, meglehet, hogy hála jeléül modellül ült.

— A kép kitűnő, rendkívül sikertűlt, de egyszerűsággal nagymértékben hizelegett is a kisasszonynak.

— **A fukarság bünhődése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szilágyi Mária kvaesáni gazdag parasztasszony megőrült. Rögeszméje, hogy éhen kell elvesznie. E fölötti aggodalmában fölakasztotta magát.

— **Paraszt-szocializmus.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bács-Bodrogmegyében a parasztszocializmus egyre veszélyesebbé kezd válni. Izgatók hiesztelik, hogy a mozgalmat Kossuthék vezetik s hogy a császár pártolja, s hogy minden szocialistának egy a császár sajátkezű aláírásával ellátott könyvet adnak, melynek tulajdonosát nem bánthatja csendőr, sem katona.

— **A munkás sorsa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az Esztergom melletti Pilis-Maróton a kőbányában robbantás alkalmával két munkás életveszélyesen megsérült.

— **Tanárok gyűlése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A középiskolai tanárok gyűlése Győrött Beóthy Zsolt elnöklete alatt tegnap befejezte tanácskozásait. Ma a bencések vendégei a gyűlésen résztvettek valamennyien Pannonhalmán.

— **Sikkasztó könyvelő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Siemens és Halske cég alkalmazottja, Leonhardt Arthur, 3000 frtot sikkasztott a cégtől. Elfogták s beismerte, hogy az egész összeget a lutrin eljátszotta.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Holnap csütörtök, július hó 8-án és pénteken július 9-én

a „Vigadó“ nagytermében
csak 2 szenzációs előadás

BENALI BEY

által, itt még soha nem látott csodálatot keltő keleti bűvészeti mutatványok.

Budapesten 102 előadást tartott nagy sikerrel.

Helyárak: parket ülés 1 frt 50 kr., számozott hely 1 frt, ülőhely 70 kr., állóhely 50 kr., tanulóknak 35 kr.

Jegyekre már ma előjegyezhetni Valentin K. utóda könyvkereskedésében.

Első előadás csütörtökön este 8 órakor.

3060. sz.
tkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Benák Pávó darázi lakos végrehajthatónak, Balázs Márkó darázi lakos végrehajtást szenvedett ellen 43 frt tőke és jar. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbiróság területén levő, Darázs községben fekvő, az 591. sz. tjkvben felvett, 522, 3501, 3645. hrsz. egész ingatlanokra és így a végreh. törvény 156. §-a értelmében Balázs Ádám illetőségére is, és pedig az 522. hrsz. ingatlanra 14 frt, 3501. hrsz. ingatlanra 49 frt és 3645. hrsz. ingatlanra 51 frt; a darázi 94. sz. tjkvben felvett I. 2/3 telekből és 93. sorsz. házból és belsősegből Balázs Márkót illető fele részére 489 frt 50 kr., ugyanezen tjkvben felvett 918, 920, 922, 947. és 951. hrsz. egész ingatlanokra s így a végreh. törv. 156. §-a alapján Balázs Ádámot illető részére is, és pedig a 918. hrsz. ingatlanra 12 frt, — 920. hrsz. ingatlanra 30 frt. — a 922. hrsz. ingatlanra 22 frt. — a 947. hrsz. ingatlanra 4 frt és 951. hrsz. ingatlanra 7 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi Julius hó 29. napján d. e. 10 órakor Darázs községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 1 frt 40 kr, 4 frt 90 kr, 5 frt 10 kr, 49 frt 40 kr, 1 frt 20 kr, 3 frt, 2 frt 20 kr, 40 kr. és 70 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1. 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbiróság, mint tkvi hatóságnál 1897. évi apr. hó 10. napján.

Maurer Frigyes
kir. albiró.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

Élelmi cikkek kihordására hely-
beli nagyobb ipartelepnel több

értelmes kocsis,

fix fizetés és jutalék mellett alkal-
mazást nyerhet.

Megkivántatik a magyar és né-
met nyelv ismerete és az olvasás-
ban, írásban és számolásban való
jártasság.

Oly egyének, kik óvadékot adni
képesek, előnyben részesülnek.

Bővebb felvilágosítást a kiadó-
hivatal ad.

A mig a raktár tart

olcsó

ásványvizek

1896-os töltés.

Ásvány- és gyógyvizeket, a meddig a
raktár tart, naponta délelőtt 9—12 óráig a
következő potom árákon adok el:

Mohai Ágnes	1 l. 14 kr., 1 1/2 l. 18 kr.
Gieszübli	" " 23 " " " 28 "
Rohits templom-forrás	" " " " 13 "
Bilini 7/10 l.	" " " " 20 "
Blebaui 7/10 l.	" " " " 20 "
Carlsbadi Mühlbrunn és Sprudel	28 "
Marienbadi Kreuzbrunn	22 "
Margit Luhi 1/2 l. 12 kr., 7/10 l.	15 "
Lipiki jódforrás 7/10 l.	24 "
Cuba, Levico, Roncegno, arsen vizek 1 üveg	30 krajczár.

Minden üvegért kezeskedem.

Kapható

Köszl Jánosnál

Irgalmas utca 24. sz.

Utolérhetetlenek

s mindig azok maradnak a

Premier-
kerékpárok,

mert egyedül csak ezek készülnek

Helical-csőből

és legnagyobb ellentállási képességet,
legtökéletesebb szabatoságot,
legtartósabb szerkezettel és
legkönnyebb futóképességet
egyesítik magukban.

A „Premier Cycle Co. Lmtd“

(Hillmann, Herbert & Cooper)

GYÁRAK:

EGER COVENTRY DOOS
(Csehország) (Angolország) (Nürnberg mellett)
60,000 db. készül évenként. Katalogus in-
gyen és bérmentve.

Pécsett egyedüli raktár:

Fürst Lipótnál.
Séchenyi-tér 16. sz.

Kitünő hírnevű biztosító intézet, igen
népszerű biztosítási ágakkal, nem életbizot-
sítás, még néhány

kerületi képviselőket

szándékozik kinevezni, hanem csakis olyan
uriembereket, kik társadalmi állásuk avagy
családi összeköttetések révén az illető me-
gyékben derék ügynököket kinevezhetnek.
Csakis előkelő körökhöz tartozó urak pályáz-
hatnak, de azok igen jövedelmező állást
nyerhetnek (fix fizetés, uti költség stb.) Szak-
képzettség nem szükséges. Szives ajánlatok
„Előkelő állás“ jelige alatt Friedenstein és
tsa hirdetési irodájához, Budapest Teréz-
kört 3. sz. a. intézendők.

Hivatalos próba után 13 próbásnak bizonyult ezüst étkészletek u. m.:

Leves, tejmerő; ragout-, compot-, fagylalt-, evő-, kávé-, mocca-, kanalak; asztali, csemege vellák; saláta-, hal-, pecsenye-készletek a legolcsóbbra szabott gyári árak mellett, legszebb kivitelben.

Monogrammok vésése ingyen.

Egy elkülönített osztály a felsorolt tárgyakat valódi berndorfi chinaezüst és alpacca-ezüstben tartalmazza, mely utóbbiak ezüstfelületének 25 éven át való tartósságaért jótállás nyujtaik.

I. minőségű:

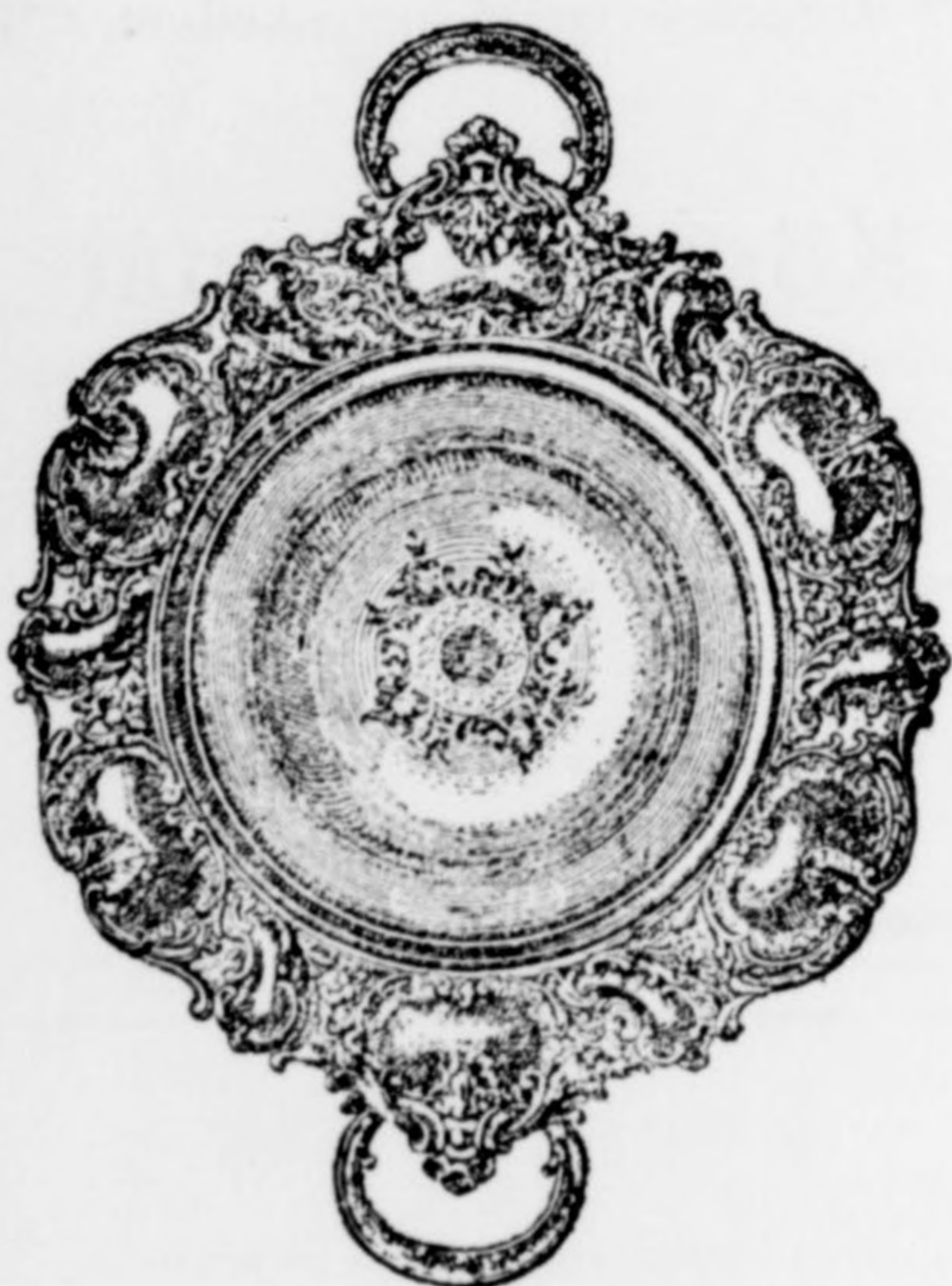
1 drb. levesmerő	4 frt 80 kr.	12 drb. asztali francia vella	15 frt — kr.
1 „ tejmerő	2 frt 70 kr.	12 „ kés	15 frt — kr.
1 „ ragout-kanál	3 frt 60 kr.	12 „ kávé kanál	8 frt — kr.
12 drb. evőkanál	15 frt — kr.	12 „ mocca- „	5 frt 80 kr.

Nagy választék keresztelési ajándékokban.

Czég fenáll 1852. év óta

SCHÖN WALD R.

órák és aranyműves város épület, király fő-utca.

Kenyérkosár gazdagon vésve diszaranyozással 7 frt.

Angol névjegy tartó dusan aranyozva barocc véséssel 6 frt.

Templomi kelyhek 12 frttól 60 frtig

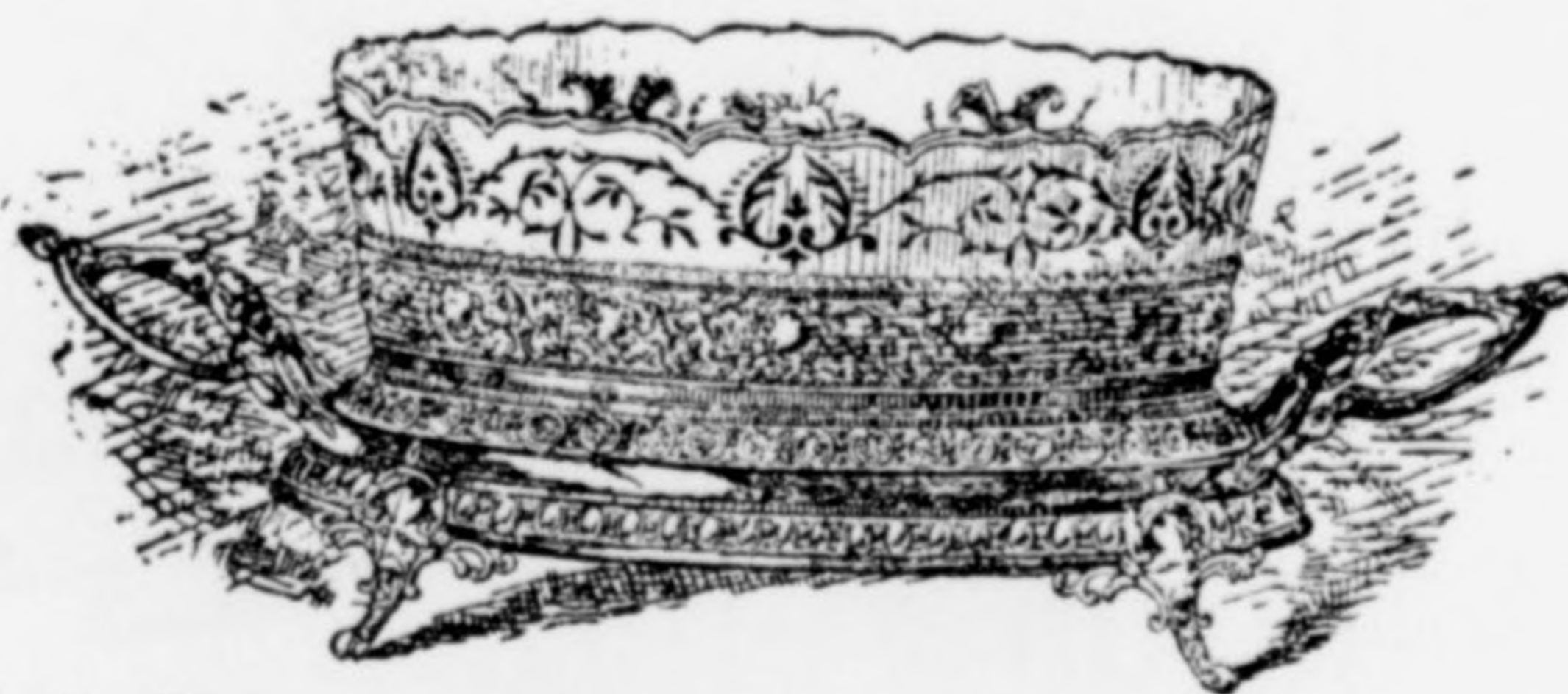
Mocca készlet legszebben kidolgozva 14 frt.

Feszület tartós és csinos kivitelben 10 frt.

Gyümölcskosár kagylóalakban gazdagon aranyozva 14 frt.

Gyümölcs- és virágtartó a lediszesebben kidolgozva 12 frt.

Gyümölcs állvány 30–40 cmt. magas a legszebben dolgozva 12 frt.

Gyümölestartó-állvány 12 frt.

Tortatálczák a legszebben kiállítva, gazdag választékban 4 frttól 10 frtig.